

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. VII. Laudat Deum de venia peccatorum, quæ fecit, & de iis, quæ non fecit, aliosque ad idem hortatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

petere, non solum quando irruunt, sed sæpe ea præmeditari.

2. Detestanda sunt peccata ex malitia, utpote reliquis longe graviora; fiunt enim nulla perturbatione impellente, absque omni violentia, liberrime, & ex certa scientia, sola libidine transgrediendi legem. Quare & à Deo gravius puniuntur, juxta illud: *Servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, & non fecit secundum voluntatem ejus, vapulabit multis.* Qui vero talia peccata frequentant, plerumque evadunt obstinati in malo, & incorrigibiles.

Luc. 12.
27.

C A P. VII.

Laudat Deum de venia peccatorum, qua fecit, & de iis, qua non fecit, aliosque ad idem hortatur.

1. **E**Cce ille servus fugiens dominum suum, & consecutus umbram! O putredo, ô monstrum vitæ, & mortis profunditas! Potuit ne libere, quod non licebat: non ob aliud, nisi quia non licebat? Quid retribuam Domino, quod recolit hæc memoria mea: & anima mea, non metuit inde? Diligam te Domine, & gratias agam, & confitear nomini tuo: quoniam tanta dimisisti mihi mala, & nefaria opera mea. Gratia tuæ deputo & misericordia tuæ, quod peccata mea tanquam glaciem solvisti. Gratia tuæ deputo, & quæcunque non feci mala. Quid enim non facere potui, qui etiam gratuitum facinus amavi? Et omnia mihi dimissa esse fateor: & quæ mea sponte feci mala, & quæ te duce non feci.

2. Quis est hominum, qui suam cogitans infirmitatem, audet viribus suis tribuere ca-
stita-

ritatem atque innocentiam suam : ut minus amet te, quasi minus ei necessaria fuerit misericordia tua, qua donas peccata conversis ad te ? Qui enim vocatus à te, secutus est vocem tuam : & vitavit ea, quæ me de meipso recordantem & fatentem legit: non me derideat ab eo medico agrum sanari, à quo sibi præstitum est, ut non agrotaret, vel potius ut minus agrotaret. Et ideo te tantundem, imo amplius diligit : quia per quem me videt tantis peccatorum meorum languoribus exui, per eum se videt tantis peccatorum languoribus non implicari.

V S V S.

1. Docet S. Augustinus eos qui per pœnitentiam à gravibus peccatis resipuerunt, Deo gratias agere: quod ista dimiserit, & in plura incidere non permiserit. Hæc gratiarum actio Deo utique gratissima est, & quotidie frequentanda.

2. Docet idem eos, qui divina gratia innocentiam conservarunt, non enim hoc ipsorum meritum, sed Dei beneficium est. Quod plurimi amittunt, quia nunquam pro illo gratias agunt, nec pro retinendo orant. Inter alia præsidia conservandæ innocentiae & castitatis, firmissima esse credat adolescens hæc duo. I. Gratiarum actionem pro gratia præterita. II. Orationem pro perseverantia, quam etsi homo mereri non possit, potest tamen precibus impetrare, ut docet S. D. qui pro ea impetranda Orationem dominicam aptissimam esse ostendit, ex doctrina S. Cypriani. Vnde salutis suæ amans merito quotidie Pater noster eum ob finem recitabit, cum salutatione Angelica, in cuius fine perseverantiam quoque petimus : nam *hora mortis nostræ*, continet punctum perseverantiæ, *qua in Christo perseveratur usque in finem*, ut ait S. D.

lib. de bono persever. cap. 2. & seqq.

Ibid. c. 12.